

Šajā numurā lasiet!

Roberta Ķīla “veiksmes
stāsts” *jeb*
**LATVIEŠU BĒRNU
PĀRKRIEVOŠANA**

→ 2. lpp.

VĒŽI UN KULĪTES
Gandrīz feļtons

→ 3. lpp.

**CETURTĀ ATMODA
BŪS!**

→ 5. lpp.

**LATVIETI, MOSTIES,
LAIKS NEGAIDA!**

**Latviešiem –
BŪT vai NEBŪT!**

→ 5. lpp.

**KRIEVIJAS ESESIEŠU
VĒSTURISKAIS MARŠS**

→ 6. lpp.

**PREMJERAM
DOMBROVSKIM IR
JĀATKĀPJAS**

→ 7. lpp.

**SAEIMAS BALSOJUMS
PAR 16. MARTA
ATCERES DIENU**

→ 8. lpp.

VAI BIJA VĒRTS?

Vai bija vērts mums cīnās iet
Un brīvei atdot dzīvību,
Ja naidnieks projām neaiziet
Un traucē iegūt brīvību?

Vai vajadzēja Atmodas,
Ja tauta atkal iesnaudas?
Ja nezin', kur tā atrodas,
Par kritušajiem neraudās.

Vai vēlreiz tautu modināt,
Un iedegt jaunu cerību?
Vai vēlreiz tautu aicināt,
Lai cīnītos par taisnību?

Jānis Rolavs

NEGULI!

Tavi bērni tiek pāraudzīnāti!

Intervija ar brīvmakslinieci un skolotāju Ievu Skangali

**MĒRKIS –
NELAUT UZZINĀT
PATIESĪBU**

DDD: Daudzi latvieši ir nobažījušies par Eiropas Savienības postošo ietekmi. Tikko jūs viesojāties vienā no valstīm, kas ir dibinājušas Eiropas Savienību, – Vācijā. Vai arī Vācija tiek postīta?

Ieva Skangale: Ja mēs raugāmies uz kopējām tendencēm, tad ir jāatzīst, ka Vāciju iznīcina tieši tāpat kā Latviju. Gribētu iezīmēt interesantākās tendences, par kurām cilvēki varbūt pat nenojauš. Piemēram, Latvijā ar likumu ir aizliegta komunistu partija. Bet Vācijā tā ir tikpat legāla organizācija kā Merkeles CDU – Kristīgo demokrātu savienība. Turklāt, sīkāk papētot Vācijas komunistu partijas aktivitātes, atklājas diezgan pārsteidzoša aina. Komunisti nemitīgi pērķ radio un TV raidlaiku, un katrs desmitais raidījums ir par holokaustu...

DDD: Kāds sakars vācu komunistiem ar holokaustu?

“Ja vājprāts uzdīgst vienā valstī, otrā, tālāk jau viss aiziet diezgan viegli – tiek pieņemtas Eiropas Savienības direktīvas, un tādā veidā pamazām visi nonāk vienā maļošā katlā.”

I.S.: Manuprāt, tiešs. Komunistu organizācijām Vācijā šobrīd ir spēcīga ietekme, viņi izceļas tieši ar līdztiesības idejām un šo holokaustu propagandu, pret kuru vācieši nedrīkst neko iebilst.

DDD: Holokausts ir ticis pataisīts par jaunu reliģiju?

I.S.: Precīzāk – par sakrālu un neaizskaramu tēmu. Vācieši joprojām jūt ļoti smagu grēka apziņu, kura aizvien tiek kultivēta. Vēstures fakti tiek sagrozīti tik tālu, ka vācieši tik tiešām ir pilnībā pārliecināti, ka viņi bija

vienīgie, kas izraisīja karu, un savā vainas apziņā pat nenojauš, ka šos karus un arī vēršanās pret židiem patiesībā sponsorēja pasaules varenie un kādi bija sponsoru tālākie mērķi. Tie, kas vēl kaut ko saprot, ir vāciešu vecākā paaudze, jo ir piedzīvojusi tos laikus. Mani vienaudži un jaunā kā paaudze nezina pilnīgi neko, jo propaganda ir tik blīva, ka vācieši pat sa-

viem bērniem neliek vācu vārdus – viņu grēka apziņa ir ārkārtīgi spēcīga. Manas paaudzes cilvēkiem ir ļoti daudz krievu vārdu. Vācijā joprojām rāda daudz filmu, teātra izrāžu, kurās tiek atainoti labie krievi.

Man palika iespaids, ka vāciešiem vairs nešķiet būtiski būt vāciešiem. Redzu, ka vācieši šo tēmu negrib cīlāt...

Turpinājums 4. lpp.

VAI TUVOJAS “MOZAĪKAS” LIELĀ DIENA?

Jānis Rožkalns

*Triju Zvaigžņu ordeņa
lielvirsnieks*

Jau atkal kārtējo reizi, LGBT klubīna “Mozaika” savervētas, Saeimas struktūras mēģina apmānīt demokrātisko vairākumu, lai klusi papildinātu “naida runas” Krimināllikuma 78.

pantu”, attiecinot to arī uz homoseksuālās ideoloģijas sludinātāju privileģēšanu, un par katru nepatikas izteikumu pret šo perversiju reklamētājiem tur būtu paredzēts sods krimināllietas ietvaros.

Citiem vārdiem, naida noziegumu grupas paplašināšanas patiesais mērķis ir sarūpēt **lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu biedrībai** privilēģētu stāvokli, faktiski to padarot par “politisku eliti”, kāda padomju okupācijas laikā bija Komunistiskā partija.

No malas raugoties, var izskatīties, cik tomēr grūti “Mozaikai” ir cīnīties pret savu tautas gribu un demokratiju – nu jau cik gadu nepārtrauktu pūlību, kad visur Eiropā geji jau durvis ver ar kāju spērieniem, bet latvieši joprojām pat

lāgā viņiem nesniedz roku. Patiešām, ko darīt, ja visas aptaujas pārliecinoši uzrāda sabiedrības nepatiku tavām idejām un vēlmēm? Ko darīt, ja visas iespējamās valsts institūcijas un

“Notiekošais ir smalki izstrādāts plāns, kurš nu tiek īstenots caur bēdīgi slavenajām AĢENT-organizācijām Latvijā.”

sabiedriskās konsultatīvās komisijas jau ir atteikušas? Teiksit – atliek meklēt draugus ārzemēs? Pareizi! Un tā arī “Mozaikas” geji un lesbietes dara, tikai ar to brīnumaino īpatnību, ka viņiem nemaz nekas nav jāmeklē. Tieši otrādi, izrādās, pat lielvalstu vēstnieki un Eiropas Savienības institūcijas pie viņu durvīm stāv bijīgā rindā,

gatavi nolasīt no “Mozaikas” biedru lūpām katru viņu vēlmi un iegribu.

Lūk, pāris patiešām fantastisku fakti.

Pēc līdzšinējiem panākumiem lielākā geju lobijor-

ganizācija “ILGA-Europa” kā nākamo uzdevumu ir definējusi šādu: **“Pašlaik ES normatīvie akti neiekļauj homofobiju un transfobiju naida nozieguma definīcijā, un ir pienācis laiks(!) precizēt ES likumus un nodrošināt, ka šie iemesli par tādiem tiek atzīti.”**

Turpinājums 7. lpp.

LASĪTĀJA AICINĀJUMS UZ PIKETU Par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju!

**9.maijā no plkst. 11:00 līdz 13:00
pie Okupācijas muzeja tiek rīkots pikets ar devīzi
“Lai novērstu spriedzi sabiedrībā,
ir nepieciešama deokupācija!”.**

Pasākuma mērķis ir pieprasīt okupācijas seku
novēršanu – Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju.
Pikets ir pieteikts Rīgas domē.

Valters Rudzītis
Pasākuma organizators

VĒSTULES

“LATVJU VALODA DZIDRI KUR SKAN...”

Neskan... Latvijas Radio dzirdama kļūdaina latviešu valoda ar nejauku krievisku akcentu. Par mūziku tiek dēvēta *blauru* un *bungotāju* uzstāšanās (pārsvārā svešā mēlē). Politikāņiem ir iecienīts īpatnējs svešvārdu savārštījums. Viņi neprot izteikties skaidri un saprotamā latviešu valodā. “Muldēt es protu!” – tā, vēlēdamies sevi iesaistīt politikā, paziņoja kāds jauns cilvēks.

16. februārī Latvijas Radio 3 “Klasika” pārraidīja Gundegas Šmites runu. Svešvārdi, svešvārdi – kur vajag, kur nevajag. Piemēram, “patriotiski motivēta orientācija”. To taču var pateikt latviski – “tēvzemes mīlestībā pamatots darbības mērķis”.

50 krievu okupācijas gados nīdētā latviešu valodīņa nav palikusi bez sekām. Buržuāziskajiem nacionālistiem, fašistiem – tādiem un šitādiem – vajadzēja prast brāļīgo krievu valodu. Nekādu bezmaksas kursu – vajag un viss.

Tagad neatkarīgā Latvija tērē lielus līdzekļus, lai okupantu kolonistiem uzmāktos ar savu “suņu valodu”. Šī darbošanās ir naidīga mūsu tautas un valsts pastāvēšanai.

Okupanti un kolonisti var kājām aiziet līdz Zilupei.
“Domo! na roģinu, na širokoju stranu rodnuju!”

Tēvzemes mīlestībā pamatots darbības mērķis ir avīzes “DDD” redakcijas kolektīvam.

Dzīlā cieņā un pateicībā,
Antonija Ausmane
pensionāre

POLITISKĀS TEMPERATŪRAS SVĀRSTĪBAS

16. marts ir politisko attiecību spogulis starp krievvalodīgajiem un latviešiem. Minētās attiecības it kā vēlas pieklusināt, noregulēt sev par labu speciāli atbraukušie viesi no tālākām zemēm (ne jau lietuvieši un igauņi), bet, nezinot mūsu attiecību situāciju, to saasina.

Iepriekšējā gada gājienā vairāk bija jaunu sieviešu ar bērniem, arī ar bērniem ratiņos. Gājienā redzēju arī sievietes – pašvaldību policistes, un mums bija daudz patīkamāka noskaņa. Par pašreizējās Rīgas domes nostāju vadošie policisti varbūt nav vainīgi, bet pārējie policisti, it īpaši supervienību aizsargtērpos, jāsijā tik ilgi, jārotē tik ilgi, kamēr pagriežas par 180 grādiem ar seju pret provokatoriem – naida kurinātājiem, lai reāli aizsargātu Latvijas pamattautas.

Gājiena nobeigumā daudzi, arī zināmi politiķi, izteicās, ka ir redzams iemesls atkārtoti pacelt jautājumu par deokupācijas un dekolonizācijas realizēšanu.

Pašreiz specdienestiem ir plašs darba lauks, lai aktivizētu savu darbību ar redzamiem rezultātiem Latvijas pamattautas labā.

Kārlis

Roberta Ķīļa “veiksmes stāsts” jeb LATVIEŠU BĒRNU PĀRKRIEVOŠANA

Pērnā gada nogalē laikrakstā “DDD” Nr.24(278) bija publicēta Ievas Sentivani atklātā vēstule Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministram Edmundam Sprūdžam. Vēstulē tika norādīts, ka daudziem latviešu bērniem Latvijā savos pagastos nav iespējams apmeklēt latviešu skolu, jo tur ir tikai krievu skolas. I.Sentivani uzdeva arī konkrētus jautājumus, piemēram: kad un kādā secībā tiks izveidotas trūkstošās latviešu skolas?

E.Sprūdžs šo vēstuli pārsūtīja savam partijas biedram Robertam Ķīlim, tas ir, Izglītības un zinātnes ministrijai, no kuras mūsu lasītāja ir saņēmusi komjauniešu stilā uzrakstītu patētisku atbildi – atšķirība tikai tā, ka vārdi par ceļu uz laimīgo nākotni ir aizstāti ar norādi uz kārtējo veiksmes stāstu...

MĒRĶTIECĪGS UN PAKĀPENISKS PROCESS...

IZM atbilde Ievai Sentivani

Mazākumtautības izglītības politika pēc neatkarības pasludināšanas Latvijā iekļaujas vienotā izglītības politikā un kopīgā izglītības sistēmas attīstībā. Mazākumtautību izglītība vērtējama kā mērķtiecīgs un pakāpenisks process, kas rada pozitīvu ietekmi uz Latvijas sabiedrības integrācijas procesu. Laika posmā no 1995. gada līdz 2004. gadam tika panāktas veiksmīgas reformas izglītībā un nozīmīgas izmaiņas nacionālās izglītības politikas izveidē, tajā skaitā mazākumtautību izglītībā. Ministrija uzsver, ka izglītības saturs izglītības programmās ir vienots. Neatkarīgi no mācībvalodas tiek ievērotas vienotas prasības valsts izglītības standartu īstenošanā. Vienlaikus ministrija uzsver, ka valsts pārbaudes darbu sistēma ir vienota, un, sākot ar 2007. gadu, valsts pārbaudes saturs 12. klases valsts pārbaudes darbos ir latviešu valodā.

Mazākumtautību izglītības iestādēs pārmaiņas bija visjūtāmākās. Saskaņā ar ministrijas apkopoto informāciju ir reorganizētas 32 vispārējās izglītības iestādes, kas īsteno mazākumtautību izglītības programmu, turpinot izglītības programmas īstenošanu latviešu valodā, tajā skaitā arī Zilupes vidusskolā, kurā no 1993. gada veiksmīgi tiek īstenota izglītības programma latviešu valodā.

Vienlaikus ministrija pauž viedokli, ka bilingvālā izglītība kā Latvijas veiksmes stāsts rada pozitīvu ietekmi uz Latvijas sabiedrības integrācijas procesu.

L. Sika

*Valsts sekretāra vietniece,
Struktūfonde un starptautisko finanšu instrumentu
departamenta direktore,
valsts sekretāra pienākumu izpildītāja*

KURŠ KURU ŠEIT “INTEGRĒ”?

Ievas Sentivani atbilde IZM

Paldies par Jūsu 30. novembra atbildi uz vēstuli, kurā es interesējos par izglītību latviešu bērniem. Izlasīju Jūsu rakstīto ļoti uzmanīgi un izlobīju:

1. Izglītības ministrija rūpējas, lai t.s. mazākumtautību skolas piedāvātu izglītību okupantu, kolonizatoru un imigrantu pēcnācējiem viņu dzimtajā valodā – tā būtu okupācijas valoda, un arī pasniegtu valsts valodu, lai visi varētu nolikt 12. klases gala eksāmenu.

2. Latviešu bērniem, piemēram, Zilupē, normāla izglītība dzimtajā valodā nav paredzēta līdz vidusskolai. Tātad notiek apzināta latviešu bērnu diskriminācija. Taču diskriminācijai demokrātiskā valstī nav vietas!

3. Latviešu bērni tiek ar varu – ar likuma spēku – piespiesti mācīties okupācijas valodu. Taču arī vardarbībai demokrātiskā valstī nav vietas!

4. Ministrijas politika šajā jomā izskatās ļoti līdzīga cara laika un arī padomju laika pārkrievošanas politikai, tikai tā šoreiz tiek nosaukta “smalkā” svešvārdā – par integrāciju. Kā redzējām Rīgā, tad mazākumtautību skolās ir atļauts darboties arī Latvijai nelojāliem skolotājiem, tādējādi turpinot naidīgumu pret Latvijas valsti.

Tātad mazākumtautību skolās latviešu bērniem tiek atsavināta latviešu valoda un kultūra, nu tās vietā ir uz-

spiesta okupantu un kolonizatoru pēcnācēju attieksme un sadzīves normas, kuras ne vienmēr saskan ar latvisko. Tikai tad, kad šī pārkrievošana ir paveikta visas pamatskolas laikā, viņi drīkst saņemt izglītību latviešu valodā kopā ar tādiem pašiem latviešu jauniešiem, no kuriem latviskums ir jau sen izskausts.

5. Jā, šie jaunieši nu ir integrēti, bet uzdevums taču bija integrēt (asimilēt!) okupantu un kolonizatoru pēcnācējus latviešu kultūrā, nevis otrādi!

Lūdzu, paskaidrojiet, kur tad ir tā “pozitīvā ietekme” un “Latvijas veiksmes stāsts”, ja Jūsu politikas rezultātā latvieši vairs nebūs latvieši?

Ceru, ka esmu ko būtisku pārpratusi, jo man grūti ticēt, ka ministrija tieši prātu diskriminēt latviešu bērnus un viņus vardarbīgi pārkrievo.

Cieņā,

Ieva Sentivani

“PRĀTIŅ, NĀC MĀJĀS!”

“DDD” redakcijas komentārs

Izlasot Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāves vēstuli ar norādi uz veiksmes stāstu par tā saucamās bilingvālās izglītības ietekmi uz tā saucamo integrācijas procesu un viņas lepno apgalvojumu, ka Zilupes vidusskolā kopš 1993. gada veiksmīgi tiekot īstenota izglītības programma latviešu valodā, neviļus prātā ienāca bērnu iemīļotais pantiņš: “Antīņ, pūt stabulīti,

Ministrijas politika šajā jomā izskatās ļoti līdzīga cara laika un arī padomju laika pārkrievošanas politikai, tikai tā šoreiz tiek nosaukta “smalkā” svešvārdā – par integrāciju.”

prātiņ nāc mājās!” Pirms gada Zilupē 90,25 procenti referendumā nobalsoja par valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai, kaut arī oficiāli tiek uzskatīts, ka 25 procenti no Zilupes novada iedzīvotājiem ir latvieši. Taisnība ir Ievai Sentivani – latviešu bērni tiek “integrēti” okupantu un kolonistu “kultūrā”. Un kāda “integrācija” notiek tajos Latgales pagastos, kuros ir tikai krievu skolas – piemēram, Biķernieku, Dēmenes, Kalkūnes, Tabores, Laucesas, Kalniešu, Istras, Silmalas pagastos? Bet latviešu bērnudārzus šajā reģionā ir jāpameklē ar uguni. Piemēram, Zilupes novadā vienīgais ir krievu bērnudārzs.

Pirms 10 gadiem latgaļu dzejniece un publiciste Anna Rancāne rakstīja:

“Zaļesjes pagasta zemnieks, baltkrievs Boriss Veļicko ir satraukts par to, ka bērni, beidzot Zilupes vidusskolu, pietiekami labi neapgūst latviešu valodu. Grūtības esot pat Veļicko jaunākajai meitai, kura mācoties latviešu plūsmā. (..) Mājsaimniece Ludmila Matvejenko ar sašutumu stāsta, ka netālajā Lauderu pagastā latviešu valoda netiekot mācīta arī bērnudārzā. Diemžēl diskusijā nepiedalījās neviens Zilupes skolotājs. Tomēr ne tikai skola māca valodu, bet arī vide.”

Kā citādi, ja ne par genocīdu pret latviešu tautu, var nosaukt šo Roberta Ķīļa turpināto izglītības “veiksmes stāstu”? Par Dombrovska un citu varnešu “veiksmes stāstiem” – par Abrenes atdošanu, par dekolonizācijas neveikšanu, par Latvijas nodošanu SVF verdzībā, par gaidāmu lata likvidēšanu – pat nerunāsim...

VĒŽI UN KULĪTES

Gandrīz feļetons

Tomariņš Kārlis

Jebkura patiesība, atspoguļojot kāda apgalvojuma atbilstību viena vai otra cilvēka uzskatiem un domāšanas veidam, ir subjektīva. Kas vienam ir brīvības cīnītājs, tas otram – bandīts. Sava patiesība ir abiem. Katram sava.

Patiesības subjektīvo raksturu, tas ir, atkarību no cilvēka psihes, labi zina attiecīgi apmācīti sludinātāji, politiķi, viltus vadoni un tamlīdzīgi svešiem ļaudīm kalpojoši smadzeņu skalotāji.

Domas ar noteikto saturu runātājs izteic vārdos klausītājiem saprotamā formā. Taču noteiktu domu bieži vien var izteikt ar citiem vārdiem, kas (atkarībā no cilvēka patiesības izpratnes) savukārt var veidot dažādus, no sākotnējās domas atšķirīgus priekšstatus. Dažādas formas, bet viens saturs. Te sludinātājam pastāv iespēja sniegt patiesības atziņu pēc vajadzības.

Tā vajadzīgā, patiesīgā, labā jēdziena “iebrucēji” vietā bieži tiek lietoti vārdi “atbrīvotāji” vai “kultūras nesēji”; daudzi krāpnieki tiek pasludināti par “ezotērikiem”, “gaišrēģiem”, “ekstrasensiem”, “zintniekiem”... Domājot latvieši to raksturojoši domu graudā “tie paši vēži citā kulītē”...

Bet, vai nevarētu rīkoties arī otrādi – izmantot vienu noteiktu, gudri izraudzītu izteiksmes formu, kurā var ielikt saturu pēc vajadzības? Raksturīgs piemērs te būtu – svarīgas patiesības noklusēšana.

Pastaigājoties pa Rīgu (vai kādu citu cieniņamu pilsētu), atkal un atkal redzam rēģojamies uzrakstus “Laimētava”. Nenoliegšim – šajās iestādēs pastāv

varbūtība kaut ko laimēt. Te nu uzraksts it kā pauž patiesību. Bet nenoliegšim arī iespēju zaudēt – turklāt ar daudz lielāku iespējamību. To viegli var secināt no redzamās vietās izvietotajiem saukļiem – uzkrājums ir tik un tik tūkstoši latu. Bet ļaužu vidū nez vai atradīsies daudz tādu, kuri sev uzdotu jautājumu: no kurienes gan šie uzkrājumi rodas? Vēl mazāk būs tādu, kuri sev vaicās: uz ko gan “Laimētava” ir attiecināma – uz spēļu nama saimnieku vai apmeklētāju? Un kuram tā būs “Zaudētava”?

Svarīgas informācijas noklusēšanas būtība ir krāpšana. Taču pieredze ir parādījusi, ka šāds noteiktas patiesības noklusēšanas paņēmieni (kā cilvēku *apmaušanas* forma) var izrādīties izcili sekmīgi un to var likt lietā arī citādam saturam.

Pašreiz latvju zemē zināmas aprindas ir uzsākušas vēl nepieredzēti “brīnišķīgu” ofensīvu par eiro uzspiešanu ar savu aģitbrigāžu un viedokļu līderu rīkojumiem, ģeniālajiem tautas “apgaismošanas” pasākumiem, tālu pārspejot kādreizējo bolševiku skrejošo mītiņu un piegades plānu veikto komunistiskās paradīzes sludināšanu. Kādus tikai labumus (ne)dos eiro! Lūk, bankā divu kontu vietā pietiks ar vienu. Drikstēsīt saprast, ka ietaupīsīt veselu kontu. Un visi Latvijas iedzīvotāji kopā ietaupīs vismaz miljonu! Tā taču būs patiesība, vai ne?

Neapstrīdēsim šo patiesību. Taču pastāv vēl cita patiesība, bet to gan cenšamies noklusēt. Klusē par to, ka ir ielānāts iznīdēt latviešu tautas dzīvotspējas ekonomisko un morālo pamatu – latu. Tomēr, šķiet, ne visi eiropieši ir spējuši savaldīties un savā sajūsmā negribēti ir izplāpājušies televīzijā – uz britiņu jūsmīgā tonī bija pasprukusi īsa ziņa, ka latviešu naudas zīmju iznīcināšanai ir izraudzīta īpaša mašīna, kurā tad šo naudu metīsot iekšā, un tur tā tiksot sapluināta sīki un smalki. Taču, salīdzinot ar bezizmēra eiroslavīnājumiem, tāds čiviens ir tikai piliens Ziemeļjūrā, kur leduskalna galvenā daļa ir slēpta zem ūdens.

Nav grūti pamanīt, ka eirolānotāji lieto to pašu ļaužu *apmaušanas* formu kā “Laimētavu” reklamētāji; viņi vajadzīgo patiesības šķautni taurē un pārspīlē, cik vien spēj, bet nevēlamo nepiemin. Citiem vārdiem – tās pašas kulītes, tikai citi vēži. Katru patiesību var pielāgot sev izdevīgai vajadzībai.

Nav grūti pamanīt, kādas izcilas iespējas šāds vēžkulišu paņēmieni varē-

dažādu sugu prezidenti un citi eiropieši, zobus griezdamie, laimes eiforiņā rīstīdamie un raustīdamie, šajās mašīnās metis iekšā iznīdēšanai grāmatas, ko latviešu valodā sarakstījuši visnekosmopolitiskākie nacionālisti – Auseklis, Pumpurs, Rainis, Brigādere, Brastiņš un daudzi citi. Tomēr, kā šķiet, visdziļāko gandarījumu latvju kultūru nīstošie eiroticīgie partijnieki baudīs, metot plui-

Nav grūti pamanīt, ka eirolānotāji lieto to pašu ļaužu *apmaušanas* formu kā “Laimētavu” reklamētāji...

tu pavērt tālāk. Nacionālā nauda ir tautas vienotības materiālais pamats. Taču tautu (kā etnisku nāciju) ne mazāk droši sargā un vieno nemateriālās vērtības, kas apvienojušas nacionālajā kultūrā – tādā, kādas otras pasaulē nav.

Kultūra izpaužas radošās domās un jūtās, tāpat arī valodā. Gluži dabiski, ka eiropieši savos histēriskajos centienos saķepināt kultūras tautas beznacionālā mankurtu pūlī, pēc Eirosavienības un eirolūtas ieviešanas sāks blānot par jaunu patiesību – visiem eiromankurkiem nolemtas kopīgas valodas priekšrocības attiecībā pret novecojušām buržuāzisko nacionālistu valodām.

Protams, būs arī tāda patiesība, par kuru klusēs. Kā redzams, latviešu valoda vairs nebūs vajadzīga. Tajā pausto – rakstīto un iespiesto – domu iznīdēšanai labi derēs jau pastāvošās latu pluināmas mašīnas. Un krāšņā iztēlē varam iedomāties, ar kādu virsjaudas degsmi

nīšanas mašīnā Kr. Barona Latvju Dainu sējumus!

Jā, tā pati kulīte, tikai citi vēži.

Kādus vēžus varam cerēt sagaidīt tālāk? Latvijas robežu likvidēšanu? Daļēji tā jau ir notikusi, taču vēl nav pieņemts likums par latviešu dzīvokļu robežu atvēršanu – vēl joprojām to ārdurvis tiek aizvērtas un pat aizslēgtas, šādi traucējot okupantiem un kolonistiem ar cilvēktiesībām brīvi un netraucēti ieceļot un uzturēties jūsu dzīvokļa (ģimenes, valsts) teritorijā.

Pravietojums, pareģojums vai fantāzija? Kura patiesība uzvarēs?

Tas ir atkarīgs no mums pašiem. Latviešiem ir atziņa – kur ir auni, tur ir arī cirpēji. Bet, vai ir vajadzība mums būt auniem? Atbildi un ierosmi tālākai rīcībai mums var dot galvenais tikums – gudrība, izpaužoties Dieva padoma un palīdzības veidā.

Bet Dievs mums palīdzēs tikai tad, ja mēs paši sev palīdzēsim.

Ar cieņu un Dievpalīgu!

KRIEVIETES VĒSTULE

Milzīgās valsts sīkie pārstāvji jeb Kolektīvs portrets ar muzikālu pavadījumu

Zināma daļa (187 000 cilvēku), kas parakstījušies referendumā pret latviešu tautas gribu, ir ne tikai Latvijas nedraugi, bet arī Krievijas nedraugi. Šogad 16. martā ar pilnu jaudu atskaņojot dziesmu “Вставай, страна огромная!” (“Celies, zeme milzīgā!”), viņi faktiski iedeva plīķi arī Krievijai.

Lūk, šīs dziesmas saturs:

*Вставай, страна огромная,
Вставай на смертный бой
С фашистской силой темною,
С проклятою ордой!
Пусть ярость благородная
Вскипает, как волна,
Идет война народная,
Священная война!
[..]*

*Celies, zeme milzīgā,
Celies nāves cīņai
Pret fašistu spēku tumšo,
Pret nolādēto ordu.
[..]*

Šī dziesma Otrā pasaules kara laikā Krievijā bija ienaidīga izpausme pret naidnieku, kurš bija pārgājis Dzimtenes robežu, un aicinājums uz cīņu. Tad jau dega zeme, bija Katiņa, Bresta, hitleriešu armādas ceļā viss gāja bojā...

1. *jautājums*. Ar ko un ar kādām tiesībām stājas “на смертный бой” (nāves cīņai) šodien Latvijā dzīvojošie tā saucamie “pilsoņi” un krievu un ebreju tautības nepilsoņi? Vai iemesls ir desmitiem padzīvojušu cilvēku – bijušie leģionāri? Nē, tā ir atklāta, neslēpta necieņa pret Latviju, latviešu tautu, likumiem un konstitūciju!

2. *jautājums*. Kā policisti “nepamanīja” lielos ģeneratorus sarkanā krāsā un pastiprinātājus, kas bija novietoti blakus Brīvības piemineklim?! Spriežot pēc skaņas jaudas, aparatūra bija visai nopietna, un tās uzstādīšana prasīja laiku. Atbildes pagaidām nav.

Šo ļaužu agresivitāte kļūst aizvien atklātāka un naidīgāka.

3. *jautājums*. Kur ir varas orgāni, valdība, ministri? Bet varbūt pašai latviešu tautai laiks pamosties no letarģiskā miega un nebraukt strādāt uz Īriju, bet ieviest kārtību savā, daudz cietašajā zemē?! Jūsu senči taču vienmēr pretojās un saglabāja savu Dzimteni. Atcerieties Rīgas aizstāvjus pret Bermontu, tāpat ģenerāli Kureli.

Visbeidzot. Cieņu ir pelnījuši zemnieki, kuri nesen, iesēdušies vecos padomju traktoros, aizbrauca uz Eiropu. Eiropa bija ļoti izbrīnīta par tādiem “dranduletiem”. Bet visa pasaule ieraudzīja un sadzirdēja protestu pret ne taisnību – sadzirdēja Latviju un tās tautu.

Dievs, svētī Latviju!

T. Georgieva
*Latvijā dzīvojoša krieviete
“DDD” lasītāja*

VĒSTULE

Krievu dziesmas Jānos?

Ceru, ka ziemīgais laiks aiz loga neko nemaina – joprojām nemainīgi karstas ir jūsu sirdis, un tas ir labi. Izlasīju jūsu laikrakstu. Protams, brīnišķīga bija intervija ar kolēģi Elitu Veidemani. Šī žurnāliste no sāka gala ir bijusi ar asu prātu un ļoti tieša. Rakstu tāpēc, ka gribu šo interviju papildināt ar mazu komentāru. Vietā, kur runājat par Jāņu svinēšanu 11. novembra krastmalā, Elita teic, ka gan jau tur arī sāks skanēt krievu dziesmas. Kā smeļies – būs pieprasījums, būs arī piedāvājums. Tad nu es varu jums paziņot, ka pirms pāris vasarām Jānos 11. novembra krastmalā jau skanēja krievu dziesmas. Dailes teātra aktieri, tak’ jau LATVIEŠI, stilizētos jūrnieku tērpos ar sajūsmu dziedāja latviski pārceltu krievu dziesmu, kur piedziedājums, ja nemaldos, bija: “Kapteini, kapteini, pasmaidi...” (“Kapitan, kapitan ulibnjites...”). Vai latviešiem trūkst dziesmu? Arī Jāņu dziesmu? Vai Krišjāņa Barona veikums neko tautai vairs nenožīmē? Kas notiek ar latviešiem? Nevienam (vismaz es tā domāju) nevajag, lai latviešu nacionālo svētku repertuāru, gluži kā padomju laika Dziesmusvētkos, papildinātu ar krievu ziņģēm. Bet varbūt, ka kādam latvietim tas tomēr ir vajadzīgs?...

Sirsnībā,

Ingrīda Stroda
Žurnāliste

LATVIJA PĀRTOP PAR EIROVIJU

GROTESKA

Svarīgs MK paziņojums

Nēmot vērā, ka līdzšinējā maksāšanas līdzekļa lata vēsturiskais apzīmējums ir atvasināts no Latvijas valsts nosaukuma, kā arī cenšoties saglabāt valsts un tās naudas vienotības tradīcijas, pievienojoties eirozonai, no 2014. gada 1. janvāra Latvija tiks pārdēvēta par Eiroviju, tādējādi sekmējot vēl ciešāku mūsu neatkarīgās valsts integrāciju ES.

Līdz ar to pilnībā tiks atrisināta arī pašreizējās Latvijas tautas integrācijas un saliedētības jautājuma problēma un zudīs pretrunas starp etnisko pamatnāciju – pašreizējiem latviešiem – un cittautiešiem, jo visa Eirovijā mierā un pārticībā dzīvojošā tauta būs eiropieši. Atbil-

stoši valstiski svarīgajai internacionāli multikulturālajai koncepcijai eiropiešu valoda (kā valsts valoda) laika gaitā, pieaicinot kompetentus angļu un krievu valodniekus, tiks nopietni reformēta, šādi mazinot līdz šim novēroto starpnacionālo spriedzi.

Par naudas līdzekļu summu no valsts budžeta, kas ir piešķirama Propagandas ministrijai lielā, apjomīgā aģitācijas, izskaidrošanas un audzināšanas darba veikšanai, tiks lemts Saimas ārkārtas sēdē, kura tiks sasaukta tuvākajā laikā.

Ministru prezidents **V....s D.....s**
&
Cieņā,
Andris Klaubergs

NEGULI!

Tavi bērni tiek pāraudzināti!

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Kuru tēmu?

Ieva Skangale: Kara un holokausta tēmu. Viņi jūtas totāli vainīgi.

Šādi tiek falsificēta vēsture. Globālais mērķis, domāju, tam visam ir noslēpt patiesību un nekad nepieļaut Nirnbergu-2, kurā tiktu tiesāti arī komunistma noziegumi.

HOLOKAUSTA PROPAGANDA – LABI APMAKSĀTA “RELIGIJA”

DDD: Jūs ļoti precīzi vērsāt uzmanību uz to, ka cilvēki lielākoties pat neaizdomājas par istajiem Otrā pasaules kara un cilvēku iznīcināšanas – gan ar Hitlera rokām, gan ar Staļina rokām – sponsoriem. Bet Vācijā vēl joprojām notiek pašsaustišanās?

Ieva Skangale: Jā, tā izpaužas ļoti skaidri, jo nemitīgi tiek provocēta ar propagandas palīdzību.

DDD: Piemēram?

I.S.: Piemēram, kādā nelielā Bonnas avīzītē pirms gada tika publicēts raksts ar projekta zīmējumu, kur laukumā pie pilsētas rātsnama ir paredzēts izņemt bruģakmeni un ielikt bronzas plāksnītes ar židu autoru vārdiem un grāma-

tu nosaukumiem, kuras šajā vietā 1933. gadā it kā esot dedzinātas. Projekta ierosinātāji netiek nosaukti vārdā, esot zināms tikai mākslinieks – Hoheizels, kurš, starp citu, lielījās, ka bieži viesojas Rīgā un dzīvo Mākslas akadēmijā blakus rektora Naumova kabinetam, gluži kā bezmaksas viesnīcā...

Šķersojot laukumu pie Bonnas rātsnama, es jau redzēju, ka tur ir novietota lāde ar grāmatām, kurai apkārt pulcējas šī laukuma “izdaiļotāji” un skolēnu delegācijām stāsta par holokaustu. Vispār par holokaustu Vācijā runā it visur – pat benzintankos tiek demonstrētas filmas. Pret šo tēmu nedrīkst iebilst neviens. Es mēģināju savus pazīstamos vāciešus pierunāt uzrakstīt Bonnas birģermeistaram vēstuli, lai pajautātu, vai beidzot nepietiek šīs vēstures lap-puses nemitīgi cilāt un visām vācu paaudzēm uz mūžīgiem laikiem likt justies vainīgām, un vai tas būtu korekti, ja grāmatu autoru vārdus mīda kājām.

DDD: Vai pierunājat savu draugu?

I.S.: Jā, taču viņi, protams, saņēma tikai birģermeistara atrakstīšanos par to, ka nedrīkst aizmirst pagātņi, projekts

jau tiekot realizēts, un tam neesot nepieciešama iedzīvotāju apspriešana, jo tiekot finansēts no Holokausta izpētes biedrības līdzekļiem... Birģermeistars turpmākās pārrunās neiesaistījās.

DDD: Vai es sapratu pareizi, ka, jūsuprāt, šai holokausta “relīģijai” ir saikne ar komunistiem?

I.S.: Jā, visticšākā. Pirms gada Bonnas laukumā pie iecerētā projekta propagandētājiem redzēju kādu kungu ar melnām brillēm, kurš stāstīja, ka esot no Holandes. Starp citu, es viņu iepriekš biju ievērojusi arī Rīgā, 16.martā pie Brīvības pieminekļa. Taču visinteresantākais ir tas, ka nesen cits Bonnas laikraksts nāca klajā ar rakstu, apgalvojot, ka šis brillainais kungs ir rūdītākais komunistu spiegs Bonnā, kurš visus “aukstā kara” gadus esot sniedzis informāciju Vācijas Demokrātiskajai Republikai. Tādējādi skaidri redzams, ka aiz šīm holokausta propagandas akcijām Bonnā atkal stāv komunistu partija. Starp citu, šis kungs toreiz man sacīja, ka rātslaukumā netiks rīkoti nekādi citi pasākumi, jo pilsētai nav un nekad nebūs naudas, bet viņiem, lūk, ir nauda, un viņi rīkos reizi gadā ebreju kultūras dienas, kad dalīs grāmatas un popularizēs holokausta tēmu... Šis projekts tiek realizēts bez iedzīvotāju apspriešanas.

DDD: Jūs pieminējāt arī kādu apšaubāmu mākslinieku Hoheizelu, kurš bez maksas dzīvojis mūsu Mākslas akadēmijā?

I.S.: Par to es uzzināju, iesaistoties ar viņu diskusijā. Sarunas beigās es pateicu, ka esmu no Rīgas, un viņš man atbildēja: “Tā ir burvīgākā pilsēta pasaulē, es jau 20 gadus darbojos Holokausta izpētes biedrībā Baltijas valstīs un dzīvoju Mākslas akadēmijā blakus Naumova kabinetam – jums ir burvīgs rektors.” Tad vēl viņš piebilda, ka Latvijas Universitāte ir lielākais antisemitisma perēklis Eiropā, bet Spārijā kungs – drausmīgākais antisemīts, kādu vien viņš ir satīcis, jo uz aicinājumu vairāk runāt par holokaustu Latvijā un popularizēt šīs idejas, viņš esot izturējies noraidošā un parādījis, ka Latvijas iedzīvotājiem šis temats par holokaustu jau ir līdz kaklam.

“HOMO-SEKSUĀLIE NOPELNI” UN “TREŠAIS DZIMUMS”

Ieva Skangale: Vēl gribo piebilst, ka “holokausta izpētes” projekti šobrīd tiek realizēti daudzās vie-

tās Vācijā, tajā pašā Bonnā pie namiem tiek stiprinātas plāksnītes ar dažādu ebreju izcelsmes aktivistu vārdiem, kuri namā ir dzīvojuši, bijuši rakstnieki un sabiedriski darbinieki, sociāldemokrāti... un cīnījušies par homoseksuāļu un sieviešu tiesībām... Bieži vien šī “homoseksuālo nopelnu” norāde ir salikta kopā arī ar vientuļo māšu un invalīdu tiesībām.

DDD: Izklusās smieklīgi, bet laikam jau viņi to ir domājuši pavisam nopietni. Cik zinu, Vācija jau ir tiktāl degradējusies, ka tur homoseksuāli var dibināt “ģimenes”, un konstitucionālā tiesa nupat nolēma, ka pederasti un lesbietes drīkst adoptēt sava “partnera” adoptētos bērnus. Šķiet, vācieši tik tiešām ir sajukuši prātā?

I.S.: Jā, es ļoti brīnījos, uzzinot, ka Vācijā problēma ir ne tikai turki, kuri tur esot 4 miljoni, bet vēl

Vācijā bērniem jau bērnudārzos un pirmajās klasītēs stāsta, ka nav nekādas atšķirības, vai sieviete precas un mīlējas ar sievieti vai vīrieti – tas esot katra paša ziņā, brīva izvēle.”

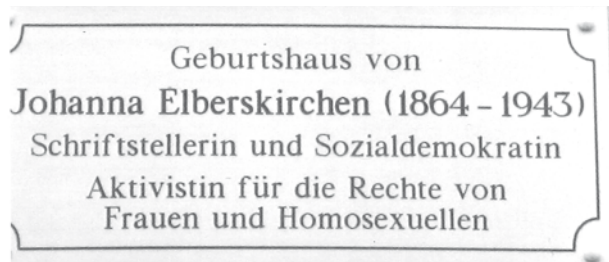
viena daļa, par kuru viņi savā apmātībā pat nerunā kā par problēmu, – tie ir 4 miljoni homoseksuāļu! Tātad divas Latvijas!

Es aprunājos ar mamām, latvietēm, kas tur ir ieprecējušās. Izrādās, bērniem jau bērnudārzos un pirmajās klasītēs stāsta, ka nav nekādas atšķirības, vai sieviete precas un mīlējas ar sievieti vai vīrieti – tas esot katra paša ziņā, brīva izvēle.

Kāda latviete, kas dzīvo Vācijā, Merkeles partijai nosūtīja jautājumu: vai Kristīgo demokrātu partija Vācijā tiešām atbalsta homoseksuālās minoritātes un trešo dzimumu? Bet atbilde nu jau trīs mēnešus nav saņemta.

DDD: Kas tas tāds – trešais dzimums?

I.S.: Tas vispār ir ļoti interesants jautājums, ko šī latviete sākus pētīt. Par to neviens nerunā un cilvēki nezina. Viss šis pasākums pavisam oficiāli tiek saukts par “gender mainstreaming” jeb dzendermeinstrīmu. Šis virziens ir aizsācies Pekinā ANO pasaules sieviešu konferencē 1995. gadā. Tātad it kā ar pasaules sieviešu organizācijām, ar feministu organizāciju palīdzību, sākās sarunas par sieviešu tiesībām. Bet tad tika nolemts legalizēt gan abortus, lai neierobežotu it kā sieviešu tiesības brīvi izvēlēties, gan homoseksuāļu politiku, biseksuāļu tiesības un arī trešo dzimtu, kas esot tikai normāli. Tās ir trans-

“Homoseksuālo nopelnu” norāde bieži ir salikta kopā ar sieviešu, vientuļo māšu, invalīdu tiesībām...

personas un transseksuāli. Priekšplānā tika biditas islāma sievietes, lai uzsvērtu viņu nelīdztiesību un Ķīnas aktivistes. Metodiskajos materiālos līdzās parādās termini: heteroseksuāli, lesbietes, geji, biseksuāli, transpersonas, transseksuāli... Un Vācijā šī programma tiek virzīta ar Merkeles Kristīgo Demokrātu partijas akceptu. Amsterdamas kongresā, kad noslēdza līgumu, tika pieņemta programma, ka visās skolās, institūtos

DDD: Oficiālā līmenī – kā “nepareizi” domājošo pāraudzināšana?

I.S.: Jā. Pavisam oficiāli tiek pāraudzināti tradicionāli domājošie cilvēki.

DIEVA DOTĀS PIEDERĪBAS TIEK ATCELTAS...

DDD: Vai arī holokausta industrijai ir kāda saistība ar šo homoseksuālisma un transseksuālisma propagandu?

Ieva Skangale: Jā, cilvēkam Dieva dotās piederības – dzimums un tautība – tiek apšaubītas un atceltas. Homoseksuālismam paveras milzīga iespēja zelt, un dezinformatīvā ceļā tiek veidota liela cilvēku kategorija, kas kādu dienu vairs nezinaš, kas viņi ir, kāds ir viņu dzimums, kāda ir viņu tautība. Ar sagrozītu “patiesību” injicēšanas metodi mērķtiecīgi iznīcina tautas piederības sajūtu un rada cilvēkā pilnīgu apjukumu. Un tad vēl visu laiku klapē ar holokausta pātdziņi, lai justu tēvu grēkus un bezierunu paklausībā dotos tajā virzienā, kur pasaules varenie novirza...

Holokausta propaganda cenšas cilvēkos apslāpēt patiesas nacionālās jūtas, sakot, ka šie noziegumi pret cilvēci ir nacionālisma sekas. Būtībā Eiropas Savienībā cilvēki tiek padarīti par tādiem, kuriem vairs nebūs vajadzības un vēlmes kādu vērtību savā dzīvē aizstāvēt – ne savu tautu, ne savu ģimeni. Viņi tiek veidoti par divkājainiem patērētājiem un darba tirgus resursiem. Kā jau teicu, Vācijā tas izpaužas ļoti spilgti. To visu redzu kā mērķtiecīgu politiku.

DDD: Latvieši laikam vēl nav tik tālu degradējušies, kaut šī politika arī šeit spiežas iekšā un indē mūsu tautas prātu.

I.S.: Protams. Bet interesanti, ka uz ļoti daudzām plāksnītēm pie mājām Bonnā ir rakstīts, kad un kur šie židu tautības cilvēki ir nogalināti. Rīga līdzās Treblinkai, Aušvicai figurē uz daudzām plāksnītēm. Tādēļ nebūtu jābrīnās, ka pret mums tiek vērsta attiecīga propaganda, jo viņiem ir atspēriena punkts, un viņi to steidzas izmantot.

Turpinājums 8. lpp.

Uz daudzām plāksnītēm Bonnā ir iegravēts, ka upuris ir nogalināts Rīgā

Bonnas avīzes raksts par holokausta propagandas projektu

CETURTĀ ATMODA BŪS!

Šodien es nosūtīju ierakstītu vēstuli “Saskaņas centra” biedrenei un vienai no “Nepilsoņu kongresa” dibinātājai Elizabetei Krivcovai, kas 25.februārī “Latvijas Avīzē” bija publicējusi rakstu “Referenduma mācības – turpināsim tāpat un nonāksim turpat”. Šīs vēstules kopiju nosūtu arī laikrakstam “DDD”.

Paldies jūsu komandai par neatlaidību cīņā pret Latvijā valdošajām negācijām un centieniem pamodināt tautu no letargiskā miega!

Nepadosimies!
Ēvalds Dreimanis

VĒSTULE Elizabetei Krivcovai un citiem kolonistiem

Rakstā “Referenduma mācības – turpināsim tāpat un nonāksim turpat” būtībā ir pausti SC valdes viedokļi un uzskati par notikumiem Latvijā. Uzreiz jāteic, ka tik daudz liekulības, demagoģijas, negodīguma kā šajā rakstā es nebiju ilgi redzējis. Tā sākās jau ar šādiem vārdiem: “Man latviešu valoda ir vērtība...” Tālāk: “... ka lielākā daļa krievu (pareizāk būtu teikt krievvalodīgo – *Ē.D.*) vairāk vai mazāk prot (tie ir meli – *Ē.D.*), bet nelieto latviešu valodu.” Ja jau prot, bet nelieto – tātad izpaužas okupantu sindroms. Turpinājumā ir šāda tēze: “Prieks runāt latviski radīsies tad, kad krievi nebūs bail par savu valodu.” Idiotisma kalngals! Krievu valodai ir vieta, kur uzplaukt un attīstīties – tā ir Krievija. Taču **latviešu valoda var saglabāties un uzplaukt tikai vienīgajā vietā uz Zemes – Latvijā.** Jau tagad darba grūtības ir latviešiem, kuri neprot krievu valodu. Vai kaut kas tāds ir iespējams Krievijā ar krieviem?! Saskaņā ar t.s. Putina Valodas likumu krievu valoda ir jāzina katram – vai tu dzīvo Krievijā kopš dzimšanas, vai nesen esi ieradies.

Atcerēsimies, kādēļ šāda traģiska situācija latviešu tautai ir izveidojusies, un vispirms sāksim ar Krievijas mežonīgajiem noziegumiem pret latviešiem. 1703. gadā Krievijas karavadonis Šerementjevs ziņoja cāram: “Man tev jāziņo, ka visvarenais Dievs un vissvētā Dievmāte Tavu vēlēšanu piepilda: **ienaidnieka zemē vairs nav ko postīt. No Pleskavas līdz Tērbatai un no Rīgas līdz Valkai viss ir iznīcināts...**”

Kelha hronika par šo laiku vēsta: **“Viņi nodarīja iedzīvotājiem visādas varmācības un nogalināja vīrus, sievas un bērnus bez izšķirības** vai arī aizveda gūstā... Daudzus simtus mazu bērnu kā zoslēnus sakrāva ratos un aizveda uz Tātariju.” Kā, Elizabete Krivcova, **tas bija 1940. un 1949. gadā?!** Pirmās okupācijas gadā notikumi Latvijā bija kaut kur līdzīgi 1703. gada notikumiem. Visbeidzot uz mūžīgiem laikiem jums, krievvalodīgajiem, ir jāatceras – **Krievija 20. gadsimtā ir iznīcinājusi vairāk nekā 600 000 lat-**

viešu!!!

Pašreizējā situācija šaubīgi ir saistīta ar Latvijas otrreizējo okupāciju, ko veica PSRS (būtībā Krievija). Okupācijas rezultātā Latvijā ieplūda milzīgas militārokupantu un civilokupantu masas ar visiem saviem drausmīgajiem ne-tikumiem, un šiem iekļideņiem bija milzīgas priekšrocības visās dzīves jomās – iegūt vadošus amatus, darbu un, it sevišķi, dzīvokļus. Protams, ieradās arī pa kādam godīgam cilvēkam. Šo ļaunprātību rezultātā Rīgā latviešu kļuva tikai 22 procenti, bet Latvijā – 52 procenti pēc oficiālajiem datiem, bet pēc neoficiālajiem (profesora E. Grinovska aprēķini) ap 48 procentiem. Varu atgādināt, ka 1939. gadā Latvijā latviešu bija vairāk nekā 80 procenti no iedzīvotāju kopskaita, savukārt slāvu tautības mazāk nekā 10 procenti.

Pēc Latvijas valsts formālas (tas ir cits stāsts) neatkarības atjaunošanas lielākā daļa okupantu un viņu pēcnācēju palika Latvijā. No visiem nelatviešiem, apmēram, 10–15 procenti ir krievi, ukraiņi, baltkrievi, žīdi (lietoju Latvijas brīvvalsts terminu), poļi u.c. Ar viņiem mums saskaņa bija, ir un būs. Nelaime ir tā, ka pārējie ir krievvalodīgie – padomiski noskaņotas, pārkrievotas būtnes, kurām iekšā ir liels ļaunums. Krievvalodīgo ļaunumu raksturo bieži redzēti uzraksti vai plakāti, it sevišķi Rīgā.

Lūk, ko par krievvalodīgajiem ir teikuši krievi: “Krievvalodīgie pretojas valsts valodas prasībām un latviešu valodas ieviešanai vidusskolās 2004. gadā, skaidrojot to ar nevēlēšanos pazaudēt savu identitāti. Manuprāt, šī identitāte diemžēl nemaz nav krieviska vai slāviska, drīzāk padomiska un totalitāra. [...] Par “padomisko” domāšanu liecina kaut vai 9. maija svinēšana – sarkanie karogi pie Uzvaras pieminekļa, atbilstošas runas no tribīnes, dziesmas un cita tā laika anturāža... Jebkuram objektīvam novērotājam ir skaidrs, ka tā ir nostalgija pēc PSRS. [...] Man šķiet, ir jāatzīst, ka daži no mums vai mūsu senčiem Latvijā ir ieradusies ne visai godīgi...”

Godīga cittautiete raksta: “Bilingvālā izglītība, pareizāk sakot, ir diversija

valsts līmenī – tādas izglītības vispār nav! Sen jau visām skolām vajadzēja pāriet uz latviešu valodu!”

“Kāds mēģina iestāstīt, ka Latvija ir divkopien valsts. Tā nav patiesība. Latvijā nav krievu kopienas, ir tikai krievvalodīgie. [...] Rīga nav Nila Ušakova privātpilsēta, un šādas gadadienas atzīmēšana daļai Rīgas iedzīvotāju ir absolūti nepieņemama. Jā, arī mani vecāki pārdzīvoja karu, taču es braucu uz kapiem viņus pieminēt. Labi, ka šie cilvēki kopā ar Ušakovu iet uz savu pieminēkli, **bet lai ar savu karogu vicināšanu neaizskar tos, kam tas ir nepieņemami.** Un lai nekliedz uz citiem, ka viņi ir nacisti, jo nedomā tā, kā viņi domā. Un tad man gribas pateikt: milie draugi, **ja jums šeit ir tik slikti – brauciet prom!**”

“Tieši viņiem bija uzdots sovjetizēt (pārkrievot!) okupētās tautas. Un no šīs dziļi iesakņojušās orientācijas viņi neatteiksies, visticamāk, nekad.”

Diemžēl krieviem (pareizāk būtu teikt krievvalodīgajiem – mans uzskats) un citiem “homo sevjetikus” vai to pēcnācējiem PSRS laikā tika dziļi iepotēta šovinistiskā lielummānija un tieksme dominēt, valdīt, ekspluatēt vai parazitēt. Tieši viņiem bija uzdots sovjetizēt (pārkrievot!) okupētās tautas.

Un no šīs dziļi iesakņojušās orientācijas viņi neatteiksies, visticamāk, nekad. Šodienas apstākļos pamatmērķis viņiem ir – ar jebkādiem līdzekļiem panākt Latvijas pilsoņu statusa iegūšanu tādām savu piekritēju skaitam, lai nākamās referendumos vai vēlēšanās varētu tikt pie varas – vai nu atsevišķos reģionos vai arī visā Latvijā. Tieši ar šādu nolūku “Saskaņas centrs” intensīvi aktivizē jautājumus par krievu valodas statusu, par automātisku pilsonības piešķiršanu visiem Latvijā dzimušajiem bērniem, par bezmaksas latviešu valodas kursiem nepilsoņiem, par pareiztīgo Ziemassvētku svinēšanu...

Iesakū E.Krivcovai un pārējiem krievvalodīgajiem rūpīgi izlasīt:

1. Deklarāciju par Latvijas okupāciju, ko LR Saeima pieņēma 1996. gada 22. augustā;

2. ASV Kongresa augšpalātas Senāta pieņemto rezolūciju, kurā pieprasīja Krievijai atzīt, ka Padomu Savienība okupējusi Baltijas valstis, un šo okupāciju nosodīt.

Runājot par valodas referendumu, lielāku Dieva dāvanu pašreizējā brīdī latviešu tauta nevarēja sagaidīt.

Par krievu valodu kā valsts valodu Igaunijā ļoti labi ir pateicis Igaunijas Valsts prezidents Tomass Ilvess: **“Krievu valoda**

ir okupantu valoda, un to mums nevajag...” Šeit lietderīgi ir atgādināt, ko savulaik intervijā laikrakstā “Telegraf” ir teikusi pat Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga: “Laiks atzīt, ka Latvija nav Krievijas guberņa, kā tas bija pirms gadsimta, un ne Krievijas kolonija. Tā ir neatkarīga valsts, latviešu zeme, un šeit valda latviešu valoda. Un tie, kuri negrib runāt šajā “mulķīgajā valodā”, visu labu – neviens ar varu te netur. Brauciet uz lielo Krieviju...”

Ļoti brīnīšķīgi būtu, Elizabete, ja Jūs ieklausītos *Senču aicinājumā*, par ko rakstīja Vladimirs Čepurovs, noorganizētu, ka no Rīgas 20 000 krievvalodīgo, no Liepājas un Ventpils pa 15 000, no Latgales (galvenokārt no Daugavpils un Rēzeknes)

70 000 krievvalodīgo izbrauktu uz jums tik mīlo Krieviju. Neaizmirstiet paņemt līdzi arī latviešu atbiras. Tad varētu teikt, ka draudzīgi šķirāties, pretējā gadījumā situācija būs daudz sarežģītāka. Krievijā esot 500 000 tukšu sādžu... Jau kopš 2007. gada darbojas programma tautiešu pārvietošanai uz Krieviju. Acīmredzot tās realizācija nedod pietiekamu efektu, tādēļ ir uzsākta jauna kampaņa, par kuru stāstīts “Latvijas Avīzē” rakstā “Kremlis vilina tautiešus”, kura kopiju Jums nosūtu.

Tālāk citēju, ko par jūsu ļaunumu ir teicis dziedātājs Nauris Puntulis: “Mēs

nekad nejokojam, piemēram, ar nāvi. Bet šajā gadījumā Nils Ušakovs atļaujas jokot ar latviešu valodas nāvi. Ne tikai Ušakova kungam, bet visiem, kuri parakstās par krievu valodu kā otru valsts valodu, ir jāzina, ka viņi patiesībā parakstās par Latvijas valsts iznīcināšanu.”

Referendums par krievu valodu parādīja, ka Latvijā mīt 273 247 Latvijas valsts nodevēji. Šāda situācija ir ļoti satraucoša, ja ne traģiska. JRT režisoram Alvim Hermanim pietika godaprāta nepārprotami pateikt: **“Par diviem miljoniem latu mēs dabūjam valstij neuzticamo pilsoņu sarakstu. Jo 18. februāris ir tests valsts nodevējiem. Ne vairāk un ne mazāk, sauksim lietas istajos vārdos... Vairāk šoreiz viss vēl beigsies labi, bet, ja valstij tiešām būs kāds kritisks brīdis, tad šis nodevēju saraksts mums būs priekšā un būs zināms.”**

Tālāk ir jārunā par veidojumu, ko sauc par “Saskaņas centru”. SC izveidošanā galvenā loma esot bijusi V. Karginam un V. Krasovickim (tā savulaik rakstīja prese). Taču izrādās, ka tie ir tikai izpildītāji, tā var spriest pēc šī citāta: “Latvija ir šo to sajutusi – ar šo partiju (SC) neviens negrib veidot koalīciju, ar šo Federālās drošības dienesta sienās radīto Krievijas partiju”.

Ļoti patīkami, ka ir godīgi cilvēki, kuri rūpīgi izvērtējuši situāciju Latvijā, norāda uz mūsu kļūdām, attiecībā uz krievvalodīgajiem, un dod stimulu, ieteikumus, kas jā dara, lai situāciju Latvijā nešaubīgi labotu. Tā Gaļina Fils savā publikācijā “Liekulības laukums” raksta: “Ar pilnu atbildību varu teikt, ka Latvijā ir apdraudēti

nevis krievi un krievu valoda, bet latviešu valoda un latvieši paši savā valstī. Latviju vajag aizsargāt pret Austrumu kaimiņa nedraudzīgo varu.”

Savukārt, bijušais Izraēlas parlamenta deputāts Josi Ahimeirs rakstā “Maza nācija zaudē raksturu” norāda: “Latvija atkal ir pakļauta okupācijai – šoreiz krievi masveidā steidz okupēt Latviju, uzpērkot nekustamos īpašumus un pakāpeniski mainot tās tēlu, pēc būtības to atkal pārvēršot par atjaunotu krievu republiku... Viņu klātbūtne ir jūtama gandrīz visur, un nebūs ilgi, līdz viņi veidos iedzīvotāju vairākumu šajā Baltijas valstī. Viņu izturēšanās jau tagad ir izaicinoša, robežojoties ar kundziskumu.”

Autors norāda uz atšķirībām kultūrā un mentalitātē. Protams, tās nav tik drausmīgas, kā tas bija 1940. gadā, kad krievu virsnieku madāmas, nezinot, ka tie ir sieviešu naktskrekli, tos uzvilka un ar frotē dvieļiem uz pleciem ieradās Rīgas operā uz izrādi.

Visbeidzot Josi Ahimera pati svarīgākā norāde: **“Latvijā, kā teikts, krieviskošanas process ir draudošs, līdz pat latviešu tautas, tās valodas un kultūras mantojuma izšķidrināšanai. Tas ir drauds, kura atlikšanu var panākt tikai atkārtota nacionālā Atmoda.”**

Jā, rakstā paustais ir nepatīkama patiesība, taču vienlaikus nepārprotami ir norādīts, kas mums ir jā dara. Protams, šo procesu uzsāks politiski represētie, latviešu tauta sasparosies un Ceturtā Atmoda būs!

Tas ir pats galvenais.

Ēvalds Dreimanis

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA! Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Dr. Valdis Šteins

Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

Turpinājums no iepriekšējā numura

Otrā daļa
**STRATĒĢISKIE
VIRSUZDEVUMI
“Dzīvais Ūdens”**

“Dzīvais Ūdens” ir tā apskaidriba caur zināšanām, kas mums nepieciešama, lai dzīvotu pēc Dieva likumiem

“Jau izsenis “Dzīvais ūdens” ir tautā plaši pielietots nosaukums dziednieciskam avotam un pozitīvi uzlādētam ūdenim. Par to daudz ir stāstīts teikās un pielietots dziedniecībā mūsdienās. Tas ir tāds dzīves eliksīrs, kurš nepieciešams katram: tautai (etnosam), dzimtai, ģimenei, cilvēkam, lai varētu atveseļoties pēc grūtām nedienām, kuras velkas jau daudzām tautām vairākus simtus, pat tūkstošus gadus, bet atsevišķām dzimtām un cilvēkiem – viņu mūža garumā.” Un “Dzīvais Ūdens” – tā ir konceptuāla Dievišķā Dzīves mācība, pretēja konceptuālajai Tumšo Spēku Sātaniskajai mācībai, kuras pamatā ir cilvēkus nīstoša nostāja, kur cilvēkus netur par cilvēkiem, bet par manipulējamu, pazemojamu un ekspluatējamu darbaspēku un viltus dieva vergiem.” (Citāts no manas grāmatas DZĪVAIS ŪDENS priekšvārda).

Raksta pirmajā daļā mēs ieskatījāmies mūsu ikdienā, nedienās un situācijās konstatācijā. Šajā daļā pievērsīsimies galvenajam jautājumam: **Kas būtu jādara?**

Dažus priekšlikumus esmu jau izteicis rakstos “Dēmonkrātāja Latvija” (“DDD”, Nr.4(258) un “Kāpēc (Ievads Atklāsmēs)”, Zintnieks, Nr.332), šoreiz gribētu tos papildināt un detalizēt dažus stratēģiskos pasākumus, kurus zināmā mērā jeb nosacīti var nosaukt arī par latviešu tautas uzdevumiem, lai nodrošinātu latviešu kā tautas (etnosa, nācijas) izdzīvošanu. Šobrīd jau mūsu senais mērķis: garīgais uzplaukums, materiālā labklājība un pārticība – ir pārvērties par sapni, šobrīd mūsu mērķis jau ir latviešu tautas garīgā, tikumiskā un fiziskā izdzīvošana.

Turpinājums 7. lpp.

KRIEVIJAS ESESIEŠU VĒSTURISKAIS MARŠS

Vilnis Eisters

*Turpinājums no
Nr.5(283)*

Latvijas un latviešu tautas nomelnošanai un apmelošanai tiek tērēti (nozagt) miljoni, bet attaisnošanai – neviens santīms. Nekrietnie uzbrukumi latviešu tautai, tās cīnītājiem pret sarkano fašismu ir pazemojoši, bet mūsu bezmaksas pienākums – pierādīt, ka viņi ir meļi, patiesības slēpēji. Mūsu uzdevums ir neļaut uzbrucējiem gūt sekmes. Mūsu leģions un latviešu tautas gods joprojām atrodas frontē un joprojām ir neuzvarēti. Patiesības vārds ir NEUZVARAMS!

Krievijas vēsture ir ciņa ar pašradītiem mītiem. Pašlaik tiek īstenota kampaņa, stāstot par Staļin gradas kauju, par Staļina nozīmi. Krievijas uzvarās Staļins ir kā klostēris, kurā sevi attaisnot – pat savus noziegumus.

Interesanti, Staļingradas kaujā Vācijas 6. armijas sastāvā 10 procenti, t.i., ne mazāk kā 19 tūkstoši karavīru bija krievu brīvprātīgie, kas pārbēguši no Sarkanās armijas vai paši piešķērušies. Simtiem tūkstoši ārzemnieku – rumāņi, itāļi, ungāri, slovāki – kļuva par upuriem šajā slaktiņā. Divas noziedzīgas sistēmas cīnījās par savu “triumfu”. (Šie un citi fakti šajā rakstā ir ņemti no D.Žukova un I.Kovtuna grāmatas “Krievu esesieši”).

KRIEVIJAS ESESIEŠU POLICIJAS BATALJONOS

Okupantu propagandas mašīna nekādi nevar beigt kladzināt par latviešiem, kuri darbojās vācu okupantu izveidotajos kārtības dienesta bataljonos, piedēvējot, ka viņi bija “galvenie žīdu šāvēji”, “galvenie baltkrievu un krievu civiliedzīvotāju slepkavas un ciematu dedzinātāji”... Tādējādi tiek attaisnoti savi noziegumi un atrašanās Latvijā vēl šobaltdien, dēvējot sevi par it kā cīnītājiem un uzraugiem pret “atdzimstošo fašismu”.

Šodien pat krievu vēsturinieki pamazām sāk atzīt par kļūdainu iesakņojušos

uzskatu, ka Krievijā nebija krievu *esesiešu* bataljoni. Tādi bija, un tie rikojās zvēriski pret savu tautu, tik tiešām aktīvi piedalījās “žīdu šaušanā”. Iemesls šo noziegumu neaizspējamai, iespējams, varētu būt tas, ka Krievijā nebija tāds Baigais gads, kāds bija Latvijā, kad latviešus iznīcināja vairāki aktīvi žīdu izcelsmes bendes, tāpēc, pēc manām domām, Krievijā nav nepieciešamības tik ļoti slēpt žīdu tautībai piederīgo noziegumus. Tur nav jāizlieto miljoni, lai katru dienu atgādinātu par latvieti Arāju, Cukuru un vēl citiem. Zurofam, manuprāt, tāpēc Krievijā nav interesanta. Bet Latvijā ir citādi – ne velti cionisti pieprasa, lai Okupācijas muzeja stendos tiktu noņemta tautība Sustinam un citiem Baigā gada “varoņiem”... Jo latvieši jau tāpat zinot, kāda ir viņu tautība. ZINĀM! Bet pasaulē vēl nezina – to uzzinās NIRNBERGAS-2 procesā!

Ir jāatzīmē, ka daudzos bataljonos, kurus formēja kā ukraiņu un baltkrievu daļas, milzīgs daudzums bija krievi, kas, cenšoties atvieglot savu stāvokli, “pārtapa” par ukraiņiem vai baltkrieviem. Analogiska situācija bija Latvijā, kur krievi arī masveidā iestājās policijas bataljonu dienestā, tā saucamajos latgaliešu bataljonos. Bataljonos iestājās cilvēki, kuri bija cietuši no sarkanā fašisma represijām.

Lai cik tas liktos divaini, par *esesiešiem* kļuva arī tādi Padomju krievu pilsoņi, kuriem, šķiet, pienākums būtu aiztāvēt par katru cenu “revolūcijas iekarojumus”. Viņu vidū – miliči, NKVD karaspēka karavīri un virsnieki. Viņi izteica gatavību turpināt dienesta kalpošanu brūnā fašisma režīmam. Daudz dažāda ranga NKVD virsnieki (čekiisti) iestājās un kalpoja Hitleram. Daudzi bija padomju ordeņu kavaleri. Piemēram, Kurskas apgabalā Ivapinskas policiju komandēja Padomju Savienības Varonis Pēteris Konstantinovičs Mesnjankins. Pretēji viedoklim, kuru izplatīja sarkano fašistu propaganda, kriminālo elementu skaits bija niecīgs, jo tādi neviesa uzticību vācu fašistiem un tika uzskatīti par bolševiku “labākajiem un uzticamākajiem draugiem un sabiedrotajiem”. Vācieši formēja bataljonus arī no krievu kazakiem. Jāpiebilst, ka vācieši kazakus uzskatīja par atsevišķu etnosu un nodēvēja viņus par “līdzvērtīgiem ciņu biedriem”, kas kopā ar vācu karavīriem cīnās pret bolševikiem – kopīgiem ienaidniekiem.

Turpinājums būs...

VAI LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI IR NĀKOTNE?

Andrejs Lucāns

Agronoms Burtņiekos

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

“KOVBOJU EKONOMIKAS” GRAUJOŠAIS SPĒKS

Intuitīvi vērtējot (jo oficiāli avoti nav atrodamā), Eiropas Savienības un valsts līdzfinansējuma līdzekļi galvenokārt tiek ieguldīti industriālajās lielsaimniecībās, t.i., biznesa ekonomiskā modeļa lauksaimniecības attīstībai. **Situācijas pareizai izpratnei sabiedrībai būtu jāzina, cik daudz līdzekļu atjaunotās neatkarības gados ir iepludināts industriālajā un cik – nīcinātajā sīkražotāju lauksaimniecībā,**

Šauri specializēta biznesa lielsaimniecības izveidošanas pieļaušana izslēdz iespēju rasties vismaz 42 ļoti spēcīgām latviešu zemnieku ģimeņu saimniecībām, kas 17 darbvieta vietā varētu nodrošināt vismaz 210 darbvieta, bet valstī kopā – 121 170 darbvieta”

bā, un cik rentablas tās katra ir bijušas un ir.

Realizējot bezizmēra biznesa modeli, kāda varētu būt lauksaimniecība un lauki, ilustrēšu to ar konkrētu industriālo lielsaimniecību – **Dobeles rajona SIA “Tand UKRI”**, kas pieder Īrijas iedzīvotājam **Timotijam Džozefam Kellijam** (pēc citas informācijas – **Džonam Vaitam**) un apsaimnieko 4200 ha zemes, no tiem 3600 ha ir īpašumā. Tur strādā 17 darbinieki, tātad ar 247 ha zemes tiek nodrošināta 1 pastāvīga darba vieta. Ja šādas saimniecības izveidotos visā LIZ (lauksaimniecībā izmantojamā zeme Latvijā) platībā, tad Latvijā būtu 577 saimniecības (2 423 231,1 ha (LIZ) : 4200) jeb 1,3 saimniecības katrā pagastā, kas nodarbinātu 22 pastāvīga darba strādniekus (17 x 1,3), bet par visām kopā (17 x 577) 9 810 pastāvīgos strādniekus jeb 0,9% no darbspējīgajiem valstī.

Šādas šauri specializēta

biznesa lielsaimniecības izveidošanas pieļaušana izslēdz iespēju rasties **vismaz 42** (4200 ha : 100 ha) ļoti spēcīgām latviešu zemnieku ģimeņu saimniecībām, kas 17 darbvieta vietā varētu nodrošināt **vismaz 210** (42 x 5) darbvieta, bet valstī kopā – **121 170 darbvieta** (210 x 577) jeb nodarbināt 10,7% no darbspējīgajiem valstī, vidi un apstākļus 4–5 bērnu izaudzināšanai darba un tēvzemes mīlestībā un izskološanai, vienlaicīgi atrisinot skolēnu trūkuma problēmu vietējā skolā, tautas attīstību veicinošu dabas un kultūrvides saglabāšanu un pilnveidošanu.

Par saimniekošanas pēctecības faktoru ieskatu lauku nākotnē sniedz **Jēkabpils rajona “Kalna Dambrānu”** saimniecības (ar 500 slaucamajām govīm) lielsaimniece **Iveta Tīrumniece**:

“Mūsu saimniecībā 500 govīs, būs vēl 500, tāpēc es kā lielsaimniece izvilku. Saimniecībā, kurās mazāk par 100 vai 200 govīm, gan būs bankrots. (20.03.08.) [...] Varu droši teikt, ka visu esmu panākusi pati, taču nevienam nenovēlu šādu darbu un noteikti nepieļaušu, ka mani bērni turpina strādāt lopkopībā, pat

nā, augstāzīgas tehnikas un peļņas masas nepietiekamībā. Par ievēribas cienīgu tiek atzīmēta platība, kas nav mazāka par 500 ha, un saimniecība, kurā nav mazāk par 500 govīm. Arī 10 000 ha un 2000 govju nav par daudz, piemēram, a/s “Agrofirma Tērvete” valdes priekšsēdētājs **Dainis Domīnieks** prognozē slaucamo govju skaitu palielināt līdz 3000 (“LA”, 12.10.2012.).

Lielā biznesa pārstāvjiem par pozitīvu un perspektīvu lauksaimniecības nākotnes redzējumu kalpo arguments, ka attīstītajās valstīs lauksaimniecībā strādājot 2% un pat mazāk no darbspējīgajiem.

Žurnāliste **Iveta Tomšone** “Latvijas Avīzē” raksta:

“Eiropas lauksaimniecība ir pārāk intensīva, tādēļ ar ANO Lauksaimniecības un pārtikas organizācijas (FAO) starpniecību jāpanāk lielāks atbalsts nelielajām lauku saimniecībām un vietējā pārtikas tirgus attīstībai.

Pie šāda secinājuma ... no nāca apmēram 40 Eiropas nevalstisko organizāciju pārstāvi, kas apsprieda ANO FAO iesniegtās rekomendācijas. Pārtika ir jāražo, lai pabarotu cilvēkus, nevis lai labi nopelnītu – šis ir viens no secinājumiem, kas radās diskusiju laikā. ES lauksaimniecības politika līdz šim bijusi vērsta uz ekonomisko izdevīgumu un eksportu, atstājot novārtā sociālos un vides jautājumus. Situācija ir jāmaina... To var panākt, vairāk pievēršoties nelielo saimniecību atbalstam, kas ražo veselīgu pārtiku un pārdod vietējā tirgū.

Francijas un Itālijas lauku organizāciju pārstāvi norāda – nav normāli, ka cilvēkiem jāēd pārtika, kas vesta pat 5000 km. ES un pārējām pasaules valstīm jāreformē sava lauku politika tā, lai attīstītu nevis eksporta, bet vietējos tirgus. Papildus tam jādomā par likumiem, kas ierobežotu lielveikalu varu. Kā zināms, ne tikai Latvijā, bet arī Eiropā liel-

tirgotāji ir tie, kas diktē pārtikas cenu ar mērķi pēc iespējas lētāk iepirkt no ražotājiem un pašiem pēc iespējas vairāk nopelnīt. Šis nosacījums ir viens no galvenajiem, kas spiež lauksaimniekus intensificēt ražošanu, kas nereti kaitē videi, kā arī pasliktina lauku sociālekonomisko stāvokli. Tādēļ jācenšas pēc iespējas vairāk attīstīt un atbalstīt mazos tirgotājus, kas sadarbojas ar vietējiem pārtikas ražotājiem.

Eiropas lauksaimnieki uzskata – nelielas zemnieku saimniecības labāk spēj garantēt drošas un cilvēkiem veselīgas pārtikas ražošanu, nepārkāpjot vides aizsardzības prasības. Turklāt šāda ražošana samazina iespēju rasties jauniem pārtikas skandāliem. Kā zināms, ES valstīs jau gadiem skaļi apspriež tā saukto govju trakumsērgas jeb BSE izplatību, nereti “uzpeld” gadījumi, kad veikalos konstatē ar dažādām ķīmikālijām piesārņotus produktus...

Ungāri atzīst, ka lielražotāji, kas apsaimnieko desmitiem tūkstošus hektāru zemes, ir tie, kas ražo zemas kvalitātes graudus. Turklāt šāda ražošana nesot izdevīga ekonomiski, tā bojā vidi, un ražošanas intensifikācijas dēļ tiek zaudētas darba vietas.

Līdzīgos ieskatos ir arī franči, kas uzskata – laukos jāpalielina zemnieku skaits, kas veidotu nelielas, kvalitatīvu pārtiku ražojošas saimniecības. Tas gan neesot viegli panākams zemes trūkuma dēļ, jo katrs ražotājs – liels vai mazs – savu zemes pleķi jau ir aizņēmis...

Kopumā Eiropas lauku organizāciju ieteikumi Latvijai ir pieņemami, jo arī mūsu valstī ir jāattīsta nelielās saimniecības, tas ir – vismaz 90% valstī esošo zemnieku saimniecību. Arī lielveikalu varas ierobežošana ir atbalstāma.”

Jautājums: vai mūsu Saimes deputāti un valsts vadītāji šo un līdzīgus rakstus ir lasījuši? Viņu rīcība par to neliecina.

Turpinājums būs...

VAI TUVOJAS “MOZAĪKAS” LIELĀ DIENA?

Turpinājums no 1. lpp.

Un Eiropas Komisija kā galvenais “ILGA-Europa” finansētājs uzreiz – tikai šim gadam vien – piešķir **1 miljonu eiro**. Protams, sava daļa no tā ieplūdis arī **aģent-organizācijas “Mozaika”** kontā – konferencēm, algām, birojiem, ceļojumiem un nometnēm. Tas nekas, ka tās pašas “ILGA-Europa” filiāle “Latvijas Nacionālā geju un lesbiešu organizācija ILGA-Latvija” (kura ar saviem 162 biedriem bija 8 reizes lielāka nekā “Mozaika”) pirms dažiem gadiem paziņoja: ““ILGA Latvija” uzskata, ka “Mozaika” izmanto šos pasākumus personīgā labuma gūšanai, un “Mozaikai” nav nekāda sakara ar seksuālajām minoritātēm un iecietības veicināšanu!”

Gribēsīt no Eiropas Komisijas dabūt atbalstu arī ģimenes institūciju stiprināšanai? Neceriet! Tajos kabinetos virieša un sievietes attiecības uzskata par pagātnes reliktu. Piemēram, mūsu “Asociācija Ģimene”, kura apvieno daudzas NVO, ir priecīga par katriem 100 latiem, ar ko apmaksāt kaut biroja telpas.

Saprotat, kā viss tas process notiek?

Un tomēr, pieņem, ka daudziem droši vien ir neiespējami aptvert, kā “Mozaikas” pārdesmit jauniešu komanda ir iemānījusies pēc savas stabules likt dancot pat mūsu valsts parlamentam, valdībai un ministriem? Pensionāru apvienības gadiem cīnās par izdzīvošanu un neko jēdzīgu nepanāk. Te 20 geji un lesbietes – viss, uzreiz un bez problēmām...

Atbilde atklājas, ja atveram nesen izveidoto interneta lapu **www.naidanoziegumi.lv**, kur tiek aicināts ziņot par naida noziegumiem, uzsverot, ka **“naida izpausmes ir aizliegtas ar likumu!”**, kā arī norādīts, ka naida nozieguma pamats var

būt: rase, tautiskā piederība, reliģiskā piederība, **seksuālā orientācija vai dzimumu identitāte(!)**...

Un šeit ir trīs patiešām šokējošas lietas:

1. Tie ir meli, ka Latvijas Republikā **“seksuālā orientācija vai dzimumu identitāte”** ir kaut kā īpaši aizsargātas ar likumu. Kā mēs zinām, tādi likuma papildinājumi pagaidām nav pat vēl sagatavoti!

2. Pie homoseksuālisma orientācijas šeit jau tālredzīgi ir klāt pievilktā arī **“dzimumu līdztiesība”** – absurda ideja, ka bērni piedzimstot esot bezdzimuma! Ja ticēt šai lapai, tad, to kritizējot, jau tagad var nonākt tiesas zālē. Bet arī tie ir meli, jo Latvijas likums neko tādu neparedz.

3. Un neticēsīt! – šo lapu finansē ASV vēstniecība Latvijā! Nemaz nekaunoties piesegt melus un pazemot ASV valsts karogu un ģērboni, noliekot tos blakus skandalozās “Mozaikas” logo. Divi sirsnīgi draugi! Un tā jau, manuprāt, ir kārtējā, šoreizizaicinošā rupja Amerikas Savienoto Valstu iejaukšanās Latvijas Republikas nekšējās lietās. Tas vairs nav pat smieklīgi, tas ir patiešām tragiski.

No interneta lapas: www.naidanoziegumi.lv

Diemžēl maz ticams, ka tā ir jaunā ASV vēstnieka Latvijā Mr. Marka Pekalas pašdarbība vai vienkārši neticama kļūdišanās, jo viņš ir pieredzējis diplomāts, saņēmis deviņus ASV Valsts departamenta goda apbalvojumus. Notiekošais ir smalki izstrādāts

plāns, kurš nu tiek īstenots caur bēdīgi slavenajām AĢENT-organizācijām Latvijā.

Lūk, viens citāts, kas atklāj šīs lietas būtību:

ALENS DALLES (Allen Welsh Dulles), ASV CIP direktors projektā par citu valstu pakļaušanas metodēm, 1961. gadā, rakstīja šādi:

“Pienāks laiks, un mēs metīsim visu, kas mums ir: zeltu, visu materiālo jaudu, resursus uz cilvēku apstulbošanu un apmulķošanu!

Cilvēku smadzenes, apziņa ir spējīga izmaiņīties. Iesējot tur haosu, mēs nemanāmi nomainīsim viņu vērtības uz viltotām un piespiedīsim viņus ticēt tām.

Kā to izdarīt? Mēs atradīsim mūsu domubiedrus, savus sabiedrotos šajās valstīs...

Un tikai nedaudzi, ļoti nedaudzi nojautīs un sapratīs, kas notiek. Bet šādus cilvēkus mēs noliksīm bezpalīdzīgā stāvoklī, pārvērtīsim viņus izsmieklā, atradīsim veidu, kā viņus apmelojot un pasludināt par sabiedrības atkritumiem.

Izrausim viņu garīgās saknes, banalizēsim, vulgarizēsim un iznīcināsim tautas tikumības pamatus. Tādā veidā mēs izšūposim paaudzi aiz paaudzes.

Lielāko uzmanību veltot cilvēkiem no bērnības un jaunības gadiem un galveno likmi lietot UZ JAUNATNI.

Kā saka, tāds tādu atrod. Kurš gan cits par partnieri te ir iespējams, ja ne “Mozaika”, “Providus”,

“Eiropas Kustība Latvijā”, “Sorosa fonds” (direktors gejs!), “Vienotība”, “Reformu partija”, žurnāls “Ir”, Rīgas Ekonomikas augstskola (zviedri), Ziemeļu Ministru padomes birojs Latvijā, utt., u.tml.

Kā Bibēlē lasām, “viņu dievs ir vēders, un kauna darbi ir viņu gods”.

Un mēs vēl nesen svēti ticējām, ka kristīgi konservatīvā Amerika palīdzēs sargāt un stiprināt mūsu nacionālās intereses, mūsu ģimenes un bērnu nākotni... Kāda vilšanās!

Atgriežoties pie “naida runas” draudiem, to visu ziņot, mums, Latvijas sabiedrībai, ir jābūt ļoti modrai, jo jebkurā viņiem izdevīgā brīdī, minētie Krimināllikuma 78. panta papildinājumi var parādīties Saeimas balsojumā to pieņemšanai. **Ja šie “Mozaikas” papildinājumi tiks pieņemti, tad tas būs reāls iesākums jaunam totalitāram režimam Latvijā, par kuru nesen publiski brīdināja bīskaps Sbigņevs Stankēvičs. Tas ir reāls uzbrukums demokrātijai mūsu valstī un tieši apdraud mūsu tautu un valsti.**

Man ir bijis grūti piekrist daudziem mūsu Valsts prezidenta A.Bērziņa kunga vērtējumiem, bet, ja nesenajā paziņojumā par to, ka **“situācija koalīcijā atgādina vājprāta murgu”**, viņš ietver arī tikko aprakstīto “Mozaikas” vēlmju atbalstīšanu, tad es sirsnīgi spiežu viņam roku. Cerībā, ka kopīgiem spēkiem, šo nelaimi izdosies novērst.

* Krimināllikuma 78. pants noteic atbildību par nacionālā, etniskā un rasu naida vai nesaticības izraisīšanu un atrodas Krimināllikuma IX nodaļā “Noziegumi pret cilvēci, mieru, kara noziegumi, genocīds”, kurim nav noilguma. – *Red.piez.*

PREMJERAM DOMBROVSKIM IR JĀATKĀPJAS

J. Sņiķeris

Šādu virsrakstu es lieku šim rakstam pēc Eiropas Savienības valstu vadītāju sanāksmes Briselē š.g. februāra sākumā. Pēc šīs Latvijas neveiksmīgā ES budžeta apstiprināšanas visiem ir redzams, ka premjers Dombrovskis nav spējīgs stingri aizstāvēt Latvijas valsts un tautas intereses, un Latvija atkal paliek pēdējā vietā Eiropas Savienībā finansējuma ziņā!

“Tādēļ ir pēdējas laiks nomainīt pašu V. Dombrovski un atrast premjera kandidātu ar stingru stāju un gudru galvu...”

Latvijas zemnieku atbalstam tiešie ES maksājumi turpmākajos 7 gados netiks jūtami palielināti, bet pašas sanāksmes beigās Latvijas zemniekiem (kā dzeramnauda) tika pieskaitīti 67 miljoni eiro nākamajiem 7 gadiem?! Izdalot šo summu ar 7, gadā iznāk nepilni 10 miljoni eiro, kas, izdalot visiem Latvijas zemniekiem, ir kā piliens jūrā.

Es pastāvīgi sekoju TV kanālu ziņām un esmu novērojis, ka pēdējos 4 gadus (laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam) premjers Dombrovskis bieži ir braucis uz Briseli fotografēties kopā ar dižo Eiropas valstu līderiem, bet nākošajā dienā pēc šīm tikšanās reizēm skrējis atpakaļ uz Rīgu, tikai no šīm tikšanās Briselē un citur Latvijas attīstībai labuma ir bijis ļoti maz. Tieši pretēji – no ziņām TV uzzināju, ka ārzemju investīcijas Latvijā 2012. gadā (salīdzinot ar 2011. gadu) ir samazinājušās par pusi!

Tā vietā, lai Briselē izcīnītu Latvijai jaunas, papildus investīcijas, un līdz ar to arī jaunas darba vietas, premjers Dombrovskis pēdējā laikā ir izvīzījis valdības galveno mērķi – kaut ar varu panākt lata nomaiņu pret eiro (līdz 2014. gada 1. janvārim), kas ir ļoti apšaubāms un vēl daudz diskutējams pasākums.

Ko Latvijai dos lata nomaiņa pret eiro, ja darba vietas Latvijā katastrofāli krūkst – cilvēkiem nav darba, un tieši pēdējos 4 gados ļoti daudzi mūsu Latvijas

iedzīvotāji ir aizbraukuši strādāt uz Rietumeiropas valstīm? Pēc TV ziņām šajā laikā ir aizbraukuši 300–400 tūkstoši jaunu, darbaspējīgu Latvijas iedzīvotāju! Kāda nozīme – cilvēkam kaba ir lats vai eiro, ja šeit, Latvijā, viņam darba nav?!

Zinu, ka ir daži “gudrinieki”, kuri nekaunas TV raidījumos stāstīt blēņas, kamēs, lūk, esam vēl jauna valsts Eiropas Savienībā, un tādēļ mums vēl daudz kā neesot, ko gribētos (neskatoties,

ka mēs jau pilnu 21 gadu esam neatkarīga valsts!). Šādas runas, ko dzirdu televīzijā, mani gluži vienkārši sanikno, jo zinu, ka pirmajā Latvijas valstī 20 gadu laikā (no 1920. līdz 1940. gadam) Latvija varēja sasniegt (arī pārsniegt) daudzu toreizējo Eiropas valstu līmeni ekonomikā un tautas labklājībā, rēķinot uz vienu iedzīvotāju. Toreiz neviens nerunāja, ka mūsu lats būtu jānomaina pret kādu citu pasaules valūtu!

Šis piemērs liecina, ka vispirms ir ļoti svarīgi, kādi cilvēki vada Latvijas valsti un kā viņi palīdz valsts iedzīvotājiem radīt darba vietas, dot kredītus uzņēmējiem un zemniekiem ar nelieliem procentiem uz daudziem gadiem, lai tie varētu attīstīt rūpniecību un lauksaimniecību, kā arī palīdzēt tiem pasaulē atrast savai produkcijai noietu tirgu.

Pašreizējais premjers Dombrovskis ar savu valdību un ministrijām to nav spējis panākt. Tādēļ ir pēdējas laiks nomainīt pašu V. Dombrovski un atrast premjera kandidātu ar stingru stāju un gudru galvu, kas spētu izvest Latviju no šī ekonomikas stagnācijas purva, panākt Rietumeiropas vadošo valstu atbalstu pietiekami daudz darba vietu izveidošanai Latvijā – tā, lai no Latvijas emigrējušie latvieši varētu atgriezties Dzimtenē, – un veltīt visus savus spēkus un zināšanas Latvijas straujākai ekonomikas izaugsmei un tautas labklājībai.

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA!

Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Turpinājums no 5. lpp.

1. Ir jāmaina Pasauluzskats (es to rakstu vienā vārdā, lai nošķirtu jēdzienu “pasauluzskats” kā cilvēka psihe konstrukciju no uzskatiem par Pasauli kā ģeogrāfisku vienību, kuru raksta ar lielo burtu, jo tas ir īpašvārds). Pasauluzskats ir dažādu uzskatu vispārinājums vienotā uzskatu sistēmā. Atmetot detaļas, izveidojas uzskatu sistēma par Pasauli kopumā. Ģeneralizējot un sintezējot atsevišķās un dažādās uzskatu sistēmas: filozofisko, zinātnisko, vēsturisko, kultūras, tikumības, estētisko, reli-

ģisko, tiesību, saimniecokšanas un citas – veidojas vispārinātais visu aptverošais pasauluzskats, kas jau ir domāšanas un apziņas augstākais stāvoklis. Katrs savā apziņā izstrādā savus ideālus par parādībām un lietām. Veidojas ideālu sistēma kā šablons, kuram katrs cilvēks pielaiķo noteikto un lietas. Emocionālai un prāta vērtēšanai cilvēks izstrādā tādu kā “šķērsprofilu”, kuram var vai nevar izlīst cauri konkrētā parādība vai lieta – vai nu tā atbilst, vai neatbilst viņa pasauluzskatam. Caur to notiek viņa dzīves

izpratne un vērtējums un lēmumu pieņemšana. Pasauluzskats pēc tam ikvienam kalpo kā siets un ideāls visai dzīvei. Tas nosaka jūsu saimniecisko dzīvi, jūsu ēdienu, jūsu svētkus, jūsu brīvā laika pavadīšanas veidu.

Latviešu tautas saglabāšana un tās uzplaukums nav iespējams bez sava senā baltu tautas pasauluzskata. Tas ir ļoti stabils un ir visgrūtāk izmaināmais mūsu apziņā un domāšanā. Tas ir kā klintī iekalts, bet to mainīt tomēr var, it sevišķi bērniem, jauniešiem. Pasauluzskata

veidošanā ārkārtīgi liela nozīme ir ģimenei, bērnu dārzam, skolai, kultūras pasākumiem, latviskās dzīvesziņas ieaudzināšanai, valdošai ideoloģijai un ģeogrāfiskai videi.

Noskatījos, kā Ikšķiles bērnudārzā uz Apjumbām bērni bija savijuši Jumja vainadziņus, vismaz tā silti ap sirdi uzreiz palika. Latvieši kā visas baltu tautas bija ar augsti attīstītu un niansētu pasauluzskatu, kā jau visām Dieva dotām ģenētiskām tautām.

Turpinājums būs...

NEGULI!

Tavi bērni tiek pāraudzināti!

Turpinājums no 4. lpp.

Starp citu, Vācijā nav nekādas patiesas informācijas ne par Latviju, ne Lietuvu – pilnīgi nekādas. Arī Francijā ir tieši tas pats. Gan mani vācu, gan franču draugi, kuri lasa tiešām intelektuālas avīzes

nezina neko par patieso genocīdu, kas te notiek. Vairāki mani Vācijas paziņas – gan profesori, gan vecie baroni – no dažādiem avotiem esot dzirdējuši, ka Latviju, Maskavu, Krimu gatavo kā Izraēlas pilsoņu

“Viņi tiek veidoti par divkājainiem patērētājiem un darba tirgus resursiem.”

un interesējas par dziļām problēmām, prasa, kā tas ir iespējams, ka viņi neko nespēj uzzināt par mums – it kā latviešu jau nemaz nebūtu... Esmu runājusi ar dažādiem cilvēkiem, kuri ir mēģinājuši kaut ko publicēt Vācijas avīzēs par patieso stāvokli Latvijā, bet viņiem tas nav izdevies. Būtu jāsecina, ka tišām tiek noklusēti visi procesi, kas notiek mūsu valstī. Eiropā cilvēki zina tikai kaut kādu abstraktu Dombrovskā “veiksmes stāstu”, bet

pārceļšanās un pamata bāzes vietu...
DDD: *Izraēlā paliek par šauru vai karstu?*
I.S.: Es domāju, tur ir pārāk bīstami, jo 50 musulmaņu valstis zina patiesību par to, ko dara šī cilts.
DDD: *Tāpēc tiek nīdēti latvieši?*
I.S.: Domāju, tā varētu būt.

Turpinājums būs...

Intervēja Līga Muzikante

LATVIETI!

Latvieti!
Kamēr dzīvosi aklī,
Zvēru bars tavu zemi
Izlaupīs čakli.
Beigās *mātuški* uzbļaus:
– *Ubiraisja, mestņeja skoķina,*
Tut moja roģina!
Latvieti,
Izvēlies!
Ja ne, – par vergu
Paliksies...

Jūlijs Trops

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte

(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2013

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktores vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**
Rīga LV-1019

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: *SIA “Latgales druka”,*
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

SAEIMAS BALSOJUMS PAR 16. MARTA ATCERES DIENU

Izpildot mūsu lasītāju lūgumu, publicējam balsojumu, ar kuru 14. martā Saeimas vairākums noraidīja priekšlikumu papildināt likuma “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” 2. punktu, nosakot, ka 16. marts ir Latviešu nacionālo karavīru atceres diena.

Diemžēl šāds Saeimas balsojums nepārsteidz, jo valsts vadītāji, tiesībsargājošās institūcijas gadiem pārkāpj Saeimas 1998. gadā pieņemto deklarāciju “Par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā”, kur skaidri ir pateikts, ka Latvijas valdības **pienākums** ir rūpēties par latviešu karavīru goda un cieņas aizskārumu novēršanu Latvijā un ārzemēs.

BALSOŠANAS REZULTĀTI

par 18, pret 63, atturas 3

Datums: 2013.03.14 09:17:56

Balsošanas motīvs: **Grozījums likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” (600/Lp11), nodošana komisijām**

	Vārds	Frakcija	Balss
	PAR: 18		
1.	Uldis Augulis	ZZS	Par
2.	Gaidis Bērziņš	VL-TB/LNNK	Par
3.	Augusts Brigmanis	ZZS	Par
4.	Einārs Cilinskis	VL-TB/LNNK	Par
5.	Jānis Dombrava	VL-TB/LNNK	Par
6.	Raivis Dzintars	VL-TB/LNNK	Par
7.	Iveta Grigule	ZZS	Par
8.	Kārlis Krēslīņš	VL-TB/LNNK	Par
9.	Dzintars Kudums	VL-TB/LNNK	Par
10.	Inese Laizāne	VL-TB/LNNK	Par
11.	Ināra Mūrniece	VL-TB/LNNK	Par
12.	Romāns Naudiņš	VL-TB/LNNK	Par
13.	Imants Parādnieks	VL-TB/LNNK	Par
14.	Vineta Poriņa	VL-TB/LNNK	Par
15.	Dzintars Rasnačs	VL-TB/LNNK	Par
16.	Inguna Rībena	VIENTOTĪBA	Par
17.	Dāvis Stalts	VL-TB/LNNK	Par
18.	Jānis Vucāns	ZZS	Par
	PRET: 63		
1.	Valērijs Agešins	SC	Pret
2.	Arvils Ašeradens	VIENTOTĪBA	Pret
3.	Dzintars Ābiķis	VIENTOTĪBA	Pret
4.	Solvita Āboltiņa	VIENTOTĪBA	Pret
5.	Jānis Ādamsons	SC	Pret
6.	Guntars Bilsēns	RP	Pret
7.	Boriss Cilevičs	SC	Pret
8.	Irina Cvetkova	SC	Pret
9.	Lolita Čigāne	VIENTOTĪBA	Pret
10.	Edmunds Demiters	RP	Pret
11.	Sergejs Dolgopolovs	SC	Pret
12.	Vjačeslavs Dombrovskis	RP	Pret
13.	Jānis Dūklavs	ZZS	Pret
14.	Rihards Eigims	ZZS	Pret
15.	Andrejs Elksniņš	SC	Pret
16.	Kārlis Engēlis	RP	Pret
17.	Gunārs Igaunis	RP	Pret
18.	Marjana Ivanova-Jevsejeva	SC	Pret

19.	Aleksandrs Jakimovs	SC	Pret
20.	Viktors Jakovļevs	SC	Pret
21.	Andrejs Judins	VIENTOTĪBA	Pret
22.	Jānis Junkurs		Pret
23.	Zanda Kalniņa-Lukaševica	RP	Pret
24.	Daina Kazāka	RP	Pret
25.	Rasma Kārklīņa	VIENTOTĪBA	Pret
26.	Ivans Klementjevs	SC	Pret
27.	Ainars Latkovskis	VIENTOTĪBA	Pret
28.	Jeļena Lazareva	SC	Pret
29.	Atis Lejiņš	VIENTOTĪBA	Pret
30.	Valdis Liepiņš	RP	Pret
31.	Aleksejs Loskutovs	VIENTOTĪBA	Pret
32.	Inese Lībiņa-Egnere	RP	Pret
33.	Igors Meļņikovs	SC	Pret
34.	Sergejs Mirskis	SC	Pret
35.	Vladimirs Nikonovs	SC	Pret
36.	Ņikita Ņikiforovs	SC	Pret
37.	Klāvs Olšteins		Pret
38.	Vitālijs Orlovs	SC	Pret
39.	Jānis Ozoliņš	RP	Pret
40.	Igors Pimenovs	SC	Pret
41.	Sergejs Potapkins	SC	Pret
42.	Romualds Ražuks	RP	Pret
43.	Jānis Reirs	VIENTOTĪBA	Pret
44.	Vladimirs Reskājs	SC	Pret
45.	Ivans Ribakovs	SC	Pret
46.	Dmitrijs Rodionovs	SC	Pret
47.	Artūrs Rubiks	SC	Pret
48.	Raimonds Rubiks	SC	Pret
49.	Gunārs Rusiņš		Pret
50.	Aleksandrs Sakovskis	SC	Pret
51.	Elīna Siliņa		Pret
52.	Edvards Smiltēns	VIENTOTĪBA	Pret
53.	Jānis Tutins	SC	Pret
54.	Jānis Upenieks		Pret
55.	Jānis Urbanovičs	SC	Pret
56.	Viktors Valainis		Pret
57.	Inga Vanaga	RP	Pret
58.	Juris Viļums	RP	Pret
59.	Dzintars Zaķis	VIENTOTĪBA	Pret
60.	Ivars Zariņš	SC	Pret
61.	Valdis Zatlers	RP	Pret
62.	Mihails Zemļinskis	SC	Pret
63.	Igors Zujevs	SC	Pret
	ATTURAS: 3		
1.	Andris Buiķis	VIENTOTĪBA	Atturas
2.	Ilona Jurševska	ZZS	Atturas
3.	Kārlis Seržants	ZZS	Atturas
	NEBALSO: 4		
1.	Ina Druviete	VIENTOTĪBA	Nebalsoja
2.	Nikolajs Kabanovs	SC	Nebalsoja
3.	Janīna Kursīte-Pakule	VIENTOTĪBA	Nebalsoja
4.	Ilmārs Latkovskis	VL-TB/LNNK	Nebalsoja